



VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ
BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY



FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ
ATELIÉR GRAFICKÉHO DESIGNU 1

FACULTY OF FINE ARTS
ATELIER OF GRAPHIC DESIGN 1

PROCES REALIZACE VÝSTAVNÍHO PROJEKTU ROLE AUTORA, KURÁTORA, INSTITUCE, GRAFICKÉHO DESIGNÉRA

EXHIBITION PROJECT IN THE IMPLEMENTATION PROCESS
TASK OF AUTHOR, CURATOR, INSTITUTION, GRAPHIC DESIGNER

DIPLOMOVÁ PRÁCE
MASTER'S THESIS

AUTOR PRÁCE
AUTHOR

BcA. ANNA ŠTYSOVÁ

VEDOUcí PRÁCE
SUPERVISOR

Mgr. Art. ŽANETA DRGOVÁ

OPONENT
OPPONENT

Mgr. KATEŘINA PŘIDALOVÁ

OBRAZOVÁ DOKUMENTACE VŠKP

K obhajobě bylo předloženo několik výtisků autorské knihy s názvem *Je to potřeba* v kompletní grafické úpravě.

Je to potřeba – knižní blog autorské knihy, digitální tisk, formát 17 x 23 cm, 2014

| | | | | | |
|--|--|---|--|---|---|
| <p>8/11/2013 11:21 Moravská galerie, Brno YVONA FERENCOVÁ—ANNA ŠTYŠOVÁ</p> <p>Ošedivci, když se nemají toho chytit, tak si musí v něčem ten úvod vytvořit, aby měli argument, jak to má být. Takže grafické manuály jsou pro vás někdy vlastně vyznání.</p> <p>Výběrných grafiků teď není.</p> | <p>12/11/2013 18:19 Mláď Afra, Brno KATEŘINA ŠEDÁ—ANNA ŠTYŠOVÁ</p> <p>Jsou to výtisky snůboje a tak to je. Já jsem věděl, že jsem v pozici co to musel znout. Když se dostanete do situace mezi tak se snažíte vyvolávat. Konflikt se může vyvolat velmi rychle a konec je jasný, že se na to vřelosti vykašláte, pohádají se a za zády se zomáči za dečky. Podle mě je nejdříve najít takové ten balanc.</p> <p>Český grafický design je rozmanitý poslední dobou. Před deseti lety a vřelita publikací a těch příležitostí to je úplně neuvěřitelné, nestojí si nemohli dovolit vydat knihu i produkční a bylo vlastně jedno jak vypadá.</p> | <p>18/11/2013 15:43 e-mail ONDŘEJ DOLEŽAL—ANNA ŠTYŠOVÁ</p> <p>aničko, pokud chceš katalogy a kničky, pak se musíme setkat ve studiu a ne v hospodě... všechno je ve studiu, muzeum se ve chvilce po 18 h seje na kašpárove.</p> | <p>21/11/2013 9:44 e-mail ADELA SVOBODOVÁ—ANNA ŠTYŠOVÁ</p> <p>Ahoj Aničko, přišlo mi včera přes tvůj email sdělení pro google doc. Bohužel jsem to otevřela a byl to víc, tak jestli ti taky něco takového přišlo, upozorním ho na to, aby je došly zrušit si okamžitě heslo na gmailu. Maj se hečky.</p> <p>21/11/2013 20:29 e-mail ANNA ŠTYŠOVÁ—ADELA SVOBODOVÁ</p> <p>Ahoj děkuji za upozornění. Heslo hned změnil, už se mě přelo víc. Děk, co jim to posílám. Neutím co to spouští. Takže proměň a díky.</p> <p>21/11/2013 1:43 e-mail ADELA SVOBODOVÁ—ANNA ŠTYŠOVÁ</p> <p>Ahoj Aničko, mě dneska i zablokovali gmail na pár hodin. Ty za to nemuzes, to je jasný, jen je ulet, jak se to rychle stí. Adéla</p> | <p>22/11/2013 13:02 Laboratoř, Praha PETR BABÁK—ANNA ŠTYŠOVÁ</p> <p>Když to napíšeš jako beletrii, svůj seznam lidí, kteří tě z nějakých důvodů zajímali nebo souvinnost, který tě zajímaly, tak to může být dobrý čtení do věku.</p> <p>Jestli z tvj diplomky vlastně nemůže vzniknout to, že ty vybereš řadu nějakých deset vobojů, který máš grafický design, každé ty povypřít tyhlerency jako přibíhly z naštení, který sice něco řeknu, ale 90% lidí urazí, protože musí nějakým způsobem popsat co se jakýs udělo, a teď je otázka co to bude znamenat. Jak pro tu diplomku tak pro nějaký ten ooc. Jestli to je vůbec nějaká zpráva.</p> <p>Se očekává, že diplomka musí být bomba. Ty voo diplomku, s tím si rukou nebo něco takového. Nejvic co se může stát po šestí letech.</p> | <p>26/11/2013 18:48 e-mail TEREZA HELMCOVÁ—ANNA ŠTYŠOVÁ</p> <p>Občas s tím umlčkoma to je složité, třeba s kurátorkama, že ty umlíš jak pracuju taky s nějakým vizuálním tak máj pocit, že tomu nějak rozumíš, když to říknu takhle... máj vic představu o tom jak by to mělo vypadat a hodně často pak právě vznikaj nějaký ty konflity.</p> <p>Ale já jsem takové relativně bezkonfliktní, že nikdy jsem se neshadala tak, že bych někoho posíla úplně do prdele a spolupráci ukončila.</p> |
|--|--|---|--|---|---|

| | | | | | |
|---|--|---|---|--|--|
| <p>21/01/2014 16:23 Moravská galerie, Brno RADIM PEŠKO—ANNA ŠTYŠOVÁ</p> <p>Speciálně v věci jako je knižka spoustu není vidět na první pohled... Je to něco co má životnost dlouhou. Člověk si jí musí nějakým způsobem zažít.</p> <p>To je asi první motivace, že chceš dělat něco co si lidi nechají. Dělat něco zbytečného je frustrující. Aby člověk dělal něco co si lidí chtějí nechat, aby se s tím cítili dobře, aby tě bavilo tam něco objevovat. Něco co je užitečný.</p> <p>ANNA ŠTYŠOVÁ—RADIM PEŠKO</p> <p>Používáš pouze vlastní písmo?</p> <p>RADIM PEŠKO—ANNA ŠTYŠOVÁ</p> <p>Tedy už je. Mě vlastní nástroj je v tomto vyhoďe, protože jedná je to něco co je původního a člověk zraje co si s tím může dovolit. Ví jak ta věc funguje a kde je to na hranici.</p> <p>Rozkresluju všechno úplně do detailu. Musím mít úplně každou věc nakreslenou. Já bych si nechal odlišit úplně všechno (máknety...), problém je někdy s časem. Prostě dílat musí být histoy do nového roku a tam není prostor na chybu.</p> <p>Myslím, že to funguje, že si to člověk musí vyfotit. I tu intuitivní myšlenku si člověk tímle ještě potvrdí.</p> | <p>21/01/2014 16:23 Moravská galerie, Brno KATEŘINA ŠEDÁ—ANNA ŠTYŠOVÁ</p> <p>Má manžel říká, že jsme se s Radimem dobře našli, že jsme na Návou oba.</p> <p>Třeba korektury jak u Čeho, když nějaký projekt má instuce tak nám s tím pomáhá, ale někdy jsme takhle úplně sami. My jsme teď děláli na tomhle dílně korektury ve čtyřech letech, čtyřleté a furt jsme nacházeli další a další chyby. To je pak úplně psychopatická práce. Takže jsme děláli několik věcí jako samoodběhá, ale na tom se člověk dost naučí.</p> <p>Když jsme si s Radimem narozuměli v tam jak ty kničky umínáme, tak bychom spolu pracovat nemohli.</p> <p>Nemusí se to líbit a můžu být k tomu různý výtaly, ale musím mít pocit, že to co se tomu něco vytvořit je formalismus. Je to hraniční povrchí vyvolání o věcech, že používáme estetický prvky který nemají žádný hlubší význam. My to tak vůbec neuděláme, to mám naopak někdy pocit, že to je převymyšlený náč, že to je formalismus. Že jako se vícemno, nějaké proces, zovna na začátku je tomu prvním, který vyšel jenom intuitivně a přišlo nám to nějaké, ale musíme tím procesem projít.</p> <p>On třeba Radim má možnost vydat se mou nějakou knihu a když má pocit, že by to nemělo žádný smysl, tak nedělá to vůbec neudělá. Místo, aby jako grafik kalkuloval jako alekspod si něco vydám. Přitom v podstatě grafik v tom „normálním“ umínání takhle do věci nevstupujuj vůbec. Víš, že se nezapomíná, že se nikdy vydání té publikace.</p> <p>My nechtíme jenom smysl, ale jakou roli hraje ta kniha v tom projektu. To není nějaká kapituluje obrázku, ale může být iniciací věc uvnitř toho projektu.</p> | <p>18/03/2014 10:42 e-mail ANNA ŠTYŠOVÁ—ONDŘEJ DOLEŽAL</p> <p>Ahoj Ondro, tento týden budu st až pá v Brně. Pokud by sis našel na mě čas, budu moc ráda. Mám připravené otázky do rozhovoru do diplomky.</p> <p>Mě by jsi čas a chut odlišit se mou rozhovort? Otázky ti říkám postu dopředu e-mailem. Nevím jestli ti vyhovuje více mi odpovídat písemně nebo se sejít a já to potom formuluju a dám te kontrole.</p> <p>Mocně děkuji Hodně zdravím Anna</p> | <p>18/03/2014 12:17 e-mail ANNA ŠTYŠOVÁ—PETR BABÁK</p> <p>Ahoj Petre, máš se? Měla bych na tebe prosbách, udělat by jsi se mou rozhovor do diplomky? Otázky máš v příloze. Chceš odpovědi písemně nebo se spíš sejít? Díky moc Pozdravy A</p> <p>18/03/2014 18:55 e-mail PETR BABÁK—ANNA ŠTYŠOVÁ</p> <p>Ahoj Aničko, promiň, až teď ne můžu, jme zase zavelení, už jak to spěchá? Dostanu se k tomu nějak v víkend a možná i chvil později, což není problém říkaj předtím Petr</p> | <p>18/03/2014 20:10 e-mail ANNA ŠTYŠOVÁ—KATEŘINA ŠEDÁ</p> <p>Ahoj Katko, chtěla bych tě požádat jestli by jsi mi odpovídala na otázky do mojí diplomové práce o spolupráci s grafickými designéry ve výstavních projektech.</p> <p>Viděl jsem se spolu v Moravské galerii, kde jsem právě dělala rozhovor s Radimem Peškem.</p> <p>Otázky přikládám v příloze. Moc děkuji za odpověď. Anička</p> | <p>18/03/2014 20:31 e-mail KATEŘINA ŠEDÁ—ANNA ŠTYŠOVÁ</p> <p>Dobrý den, ráda, bohužel jsem ale šíleně vytížená, takže zvládnu na termínu v následujících 3 týdnech to určitě nezvládnout. Mám velkou akci v MČ a jsem poneř v zahraničí, zdraví ka</p> |
| | <p>18/03/2014 15:43 e-mail ONDŘEJ DOLEŽAL—ANNA ŠTYŠOVÁ</p> <p>ahoj, posli me to emailem, bohužel se teď seje nemuzeme, nesthám, na odpovědi emailem i se napřdu, on</p> | <p>18/03/2014 12:12 e-mail ANNA ŠTYŠOVÁ—LUKÁŠ KLONKA</p> <p>Ahoj Lukáš,</p> <p>měla bych na tebe seznam otázek a prosbůku na jejich odpovědi. Chce se ti odpovědět písemně nebo si někde sejdout, jí si to nahráju a pak to zformuluju?</p> <p>Toto je textová část, "vizuální" otázky budeš dělat dokopy.</p> <p>Díky moc Anna</p> | <p>20/03/2014 16:19 e-mail ANNA ŠTYŠOVÁ—IVA KNOBLOCH</p> <p>Dobrý den Ivo,</p> <p>máje práce se bude skládat z rozhovoru jak grafických designérů tak kurátork. Chtěla bych vs poprosit o zodpovězení několika otázek. Tento rozhovor bude otičen v mé práci.</p> <p>V příloze zašleám otázky, Chtěl bych se, že jsou ve formě tykáno</p> <p>Děkuji za odpověď Mnoho pozdravů Anna</p> | | |
| | <p>19/03/2014 11:23 e-mail LUKÁŠ KLONKA—ANNA ŠTYŠOVÁ</p> <p>Čau Aničko, poslu ti odpovědi. Asi to bude nějakpě, nez to přepsatov z diktafonu.</p> <p>Dir Luk</p> | | | | |

První otázka. Jaká byla tvá první spolupráce s kurátorem? Popiš vzájemné vazby.

Nepamatuji si název té věci, ale bylo to s Markem Pokorným a byla to výstava v Jedniče, která byla dřív kreslárna a teď je to výstavní síň. Byl jsem myslím v pátém ročníku, ale to je asi tak vše, co si pamatuji. Víím, že to byla první věc tohoto typu. Marek mě oslovil, ale teď přesně nevíím, jak jsme se k sobě dobrali. Myslím, že to bylo přes Tomáše, který se tenkrát staral o PR na UMPRUM.

Druhá otázka. Jaká jsou tvá kritéria pro přijetí zadání od kurátora?

Nevím, nemám je vypsány... Asi to člověk nějak vycítí na základě rozhovoru nebo podle toho, jak ten člověk formuluje svoje věci a o čem ta jeho věc má být. Je to spíš instinkt než cokoliv jiného. Pokud s tím člověkem mám trávit nějaké období v životě, je to o tom – navzájem si sednout. Je vždy lepší spolupracovat s někým, s kým si rozumíš a to nevyučuje, že máte na věci různý názor. Ale je to vzájemný vztah, který se respektuje. Bez toho se podle mě spolupracovat nedá. Nedá spolupracovat s někým, kdo si vlastní nebo tvojí práce neváží. To je úplný základ, od kterého se pak všechno odpočítává a ta věc může odvíjet.

Třetí otázka. V jaké míře očekáváš iniciativní vstup kurátora do tvé práce?

To je velmi individuální. Setkal jsem se s přístupy, kdy ty lidi vůbec nezasahují a mají víceméně technicko-organizační připomínky. Jindy mají ty lidi jasnou představu... Nicméně, když jim pak ukážeš svoji, úplně jinou představu, která svým způsobem přesáhne tu jejich a která by je ani nenapadla, tak jsou za to vděční. Vlastně jsem se nikdy neseťkal s někým, kdo řekl bude to takhle a takhle a jenom mě nutil, abych vykonával nějaký jeho příkazy. Asi ani nevím, jestli taková spolupráce má smysl pro obě dvě strany.

Otázka navíc.¹ Vyhovuje ti pasivní kurátor?

Dělám spoustu věcí na dálku přes mail a ta komunikace není úplně intenzivní. Často se s téma lidma už ani nemám proč scházet a taky dělám hodně věcí s lidma už dlouho, takže je vlastně znám dost dobře a nevím jestli se to dá nazvat jako aktivní / pasivní přístup. Ty věci vyplnou už z toho vztahu, který je nastavený z nějakých dalších spoluprací, které proběhly předtím. Pasivní přístup není tak moc dobrý, protože to může vypadat, že nemáš vlastní názor. A že vlastně cokoliv znamená, že to je jako nic. Měl bys mít svůj názor a umět ho vysvětlit, aby mohl vznikat nějaká diskuze, aby ta práce někam směřovala...

Čtvrtá otázka. Kdo je podle tebe nejvýraznější osobnost současného českého galerijního prostředí? Vysvětlí svůj výběr.²

No, já to řeknu spíše obecně. Já mám rád výstavu v Atriu v Moravské galerii. Mám pocit, že to má smysl a že to má nějakou kontinuitu. A že i moje práce to dotváří. Model výstavy jako klasického fyzického výstavního prostoru má možnost expandovat na tištěná média, které nejsou omezené tím prostorem, ale ani časem, ve kterém ta výstava trvá. Katalogy jsou extenzí toho celého kurátorského záměru, to je zajímavé pro mě. Ale to je věc, která vyplývá ze

¹ Otázku jsem položila v průběhu rozhovoru
² Nad touto otázkou Radim dlouze přemýšlel

spolupráce, která se vyvíjela s Markem Pokorným a Yvonou Ferencovou. Moc se teď neorientuju, ale mám rád věci, které se pokouší formu nějakým způsobem změnit. Mám rád takové věci, které se pokouší hledat nové formy, jak se ty věci dají vystavovat. Myslím, že to, co děláme s Kateřinou Šedou, je v tomhle asi nejzákladnější. Pořád jde o umělecký provoz. Ta její praxe nespočívá na zakázkách, ale jsou to vlastně praktický věci. To, že pracuje s lidma venku mimo galerii je pro ni vždycky výzva k tomu, jak tu věc přenést do prostoru. A pořád zůstávají otázky, jestli to má smysl, jestli je to možný a jakým způsobem. Způsob, jakým přemýšlí Kateřina, mi v galerijním prostředí přijde asi nejzajímavější. Zajímají mě věci, kde jde o návštěvníka víc než o tu věc samotnou. Bez světla by neexistovala barva, bez lidí, kteří navštěvují výstavu, by galerie neměla vůbec žádný smysl. A u Kateřiny jde o srozumitelnost a nějaký zážitek, který mi občas v konceptuálním umění, který je hermeticky sevržený, chybí jakoby se autor obrací zády. Chce abych to viděl, ale zároveň mi dává najevo, že ho vlastně nezajímám. Moje reakce je pak taková, že mě to nezajímá taky. Ty věci se na vás dívají, ne jenom vy na ně. Někdy jsou to tak trochu akvária. Některé vizuálně přitažlivější, některé méně, ale jsou to takové uzavřené světy. To mě moc nebaví.

Pátá otázka. Kdo tě inspiruje a kdo nejvíce ovlivňuje tvoji práci?

Obecně lidi, kteří přemýšlí o formě. Ať už jde o režiséry, malíře nebo hudebníky... V tomhle mě docela inspiruje film a přístup režisérů, kteří se snaží nabourat strukturu filmu a nějakým způsobem to médium samo o sobě. Takovými oblíbenými jsou Alfred Hitchcock, Stanley Kubrick, Buster Keaton, Sergio Leone atd. Dále určitě lidé, se kterými spolupracuji a každý mě ovlivňuje jiným způsobem (Karl Nawrot, Linda van Deursen...).

Šestá otázka. Definuj vztah kurátora a grafického designéra při realizaci výstavního projektu.

To si myslím, že nejde. Je to individuální.³

³ Zde se mi přirovná náhodou, myslím, že odpověď měla přibližně toto znění

Sedmá otázka. Jak může kvalitní design prodloužit životnost výstavy?

Ani ne designem, ale médiem té knihy samotné. Kniha je na delší dobu než výstava. O těch výstavách v Atriu by vlastně nikdo nevěděl, kdyby nebyly ty katalogy. Jde o ten záznam.

Osmá otázka.⁴ Jakou funkci má podle tebe katalog výstavy?

Devátá otázka. Co musí kvalitní katalog splňovat?

Asi prodloužení životnosti, dát o projektu vědět... Někdy může být instalace takovou mezifází a až publikaci se vše celkově uzavře. Ale je to individuální. Obecně z mého pohledu na design chci dělat věci tak, aby je lidi nevyhodili. Když se na to podívám říkám si, bude si tohle někdo chtít nechat? To je primitivní klíč, kterým se řídím vždycky.

Desátá otázka. V čem spočívá adekvátnost formy vůči obsahu?

Záleží na materiálu, který se nedá moc ignorovat. Ale taky si nemyslím, že design je jenom servis. Myslím, že design má sílu v tom, že opravdu různé věci může spojit dohromady a vytvořit v nich nějaké nové vztahy, postupy a hierarchie. Není to otázka vztahu k formě. Síla designu je, že je jakýmsi spojovníkem. To souvisí s tím, že jsem chtěl, aby si tuhle věc⁵ lidi chtěli opravdu nechat. Bude v tom možno hledat podobně jako v nějakém archivu. To považuju za úkol grafického designu – spojování věcí.

Jedenáctá otázka. Ve kterých výstavních projektech je podle tebe řešení grafické koncepce monotónní?

Ta monotónnost může znamenat i kvalitu. To nemusí být vůbec nic negativního. Každý designér má svůj vkus, preference a estetické citění. Znáím lidi, kteří by si nekoupili písmo od někoho, znám další lidi, kteří by si v životě nekoupili písmo

⁴ Odpověď vyplývá z předchozí otázky
⁵ Publikace Ladislav Štýsvoval v textech

Sedmnáctá otázka. Popiš metodiku svoji práce.

To se trochu vyvíjí. Asi jsem pracoval jinak před deseti lety, než pracuju teď. Ale samozřejmě ta geneze nebo proces sám o sobě má zcela praktické a technické stránky. Rozpočet je takový a kniha by měla být kapesního formátu a musí tam být tolik a tolik fotografií. Zákazník má určité požadavky a samozřejmě nějaké termíny atd... Co to je, to je jako nějaký modus operandi, rukopis, který člověk do těch věcí dává. Každá práce má úplně jinou dynamiku, jiné termíny, ta spolupráce je jiná. Kdybych měl aplikovat nějakou metodu, tak asi daleko nedojdu. Já mám takový skicák a když jsem porovnal ty tři poslední, tak se tam opakovaly ty samé nápady... Je to individuální, to neustále opakuju. A tomu by měl být člověk otevřený, protože se něco dozví a obohatí ho to. Cokoliv dělám pro někoho, to se vrací i ke mně.⁷

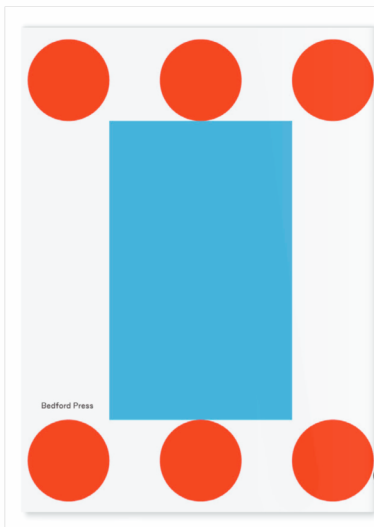
A osmnáctá otázka. V čem spočívá smysl tvé práce?

V tom, že dává smysl. Jsme byly kdysi na nějakém večírku s Lindou van Deursen, všichni odešli a my jsme tam začali umývat nádobí. Rochnili jsme si v tom, že je skvělý dělat něco, co je potřebný. Tam byla taková hromada nádobí a nikdo se k tomu moc neměl.

Otázka navíc.⁸ Co je potřeba a co má smysl jsou dvě odlišné věci?

Ne. Když to má smysl, je to potřeba. V kontextu umývání nádobí bych řekl, že to bylo potřeba a zároveň to mělo smysl.

⁷ Zde mě překvapilo, že Radim roznítil jeho zálibu v rozkrádání a skicování
⁸ Otázku jsem položila v průběhu rozhovoru

Vizuální otázka. Do jakých podkladových materiálů jsi se nejvíce začel?**Vizuální otázka.** U kterého projektu vnímáš výrazný mezioborový přesah?

PÍSEMNÁ OBHAJOBA VŠKP

Grafický design mě oslovuje zejména v oblasti kulturní sféry a to především té galerijní. Spolupráce výstavních institucí s pestrou škálou zajímavých designérů mě přivedla na myšlenku, oslovit několik z nich a zjistit, v čem spočívá dosažení často ojedinělého a především kvalitního grafického řešení výstav.

Kromě grafických designérů (Radim Peško, Petr Babák, Lukáš Kijonka, Ondřej Doležal, Adéla Svobodová a Tereza Hejmová) jsem do svého projektu zahrnula osobnosti, které s jednotlivými respondenty úzce spolupracují a navzájem se ovlivňují (Kateřina Šedá – výtvarnice, Yvona Ferencová – kurátorka Moravské galerie, Iva Knobloch – kurátorka Uměleckoprůmyslového muzea, Vít Havránek – teoretik umění, Ondřej Chrobák – kurátor a pracovník Metodického centra Moravské galerie). I na směřování mého projektu a pochopení vlastního oboru, měli značný vliv zmiňovaný teoretici umění.

Výstup ateliérové části diplomové práce, autorská kniha *Je to potřeba*, volně navazuje na teoretickou magisterskou práci, kde jsem zpracovala detailní rozbor realizace výstavního projektu Daniel Balabán: Zpráva 2013, který se uskutečnil v Moravské galerii v červenci 2013. Analýza vznikla na základě výpovědí jednotlivých aktérů, kteří se na projektu a jeho grafické podobě výrazně podíleli.

Publikace je kompilací autorských rozhovorů ukazující povahu provázanosti vybraných osobností, profesní metodiky a významu oboru grafický design. Název *Je to potřeba* vychází z odpovědi Radima Peška na otázku „V čem spočívá smysl tvé práce?“, kdy s nadsázkou přirovnává smysl oboru k potřebě umytí nádobí. Zároveň je utvrzením sebe sama ve smysluplnosti tohoto projektu.

Jako nejvhodnější výstup jsem zvolila knihu. Myslím, že je adekvátní kvůli stálosti zachování záznamu a považuji ji za ergonomické médium s možností větší pohodlnosti čtení. K založení webového blogu a udržitelnosti jeho aktuálnosti jsem byla od začátku skeptická. Dalším důvodem volby knihy je možnost distribuce do knihoven výtvarných vysokých škol a specializovaných knihkupectví jako je například Page Five a Tranzit display či galerijních obchodů.

Jak jsem již nastínila, sběr podkladů spočíval v přímém kontaktování jednotlivých osobností. Na základě schůzek především s kurátory, jsem vydefinovala rozhovory zveřejněné v publikaci. Mým cílem bylo získat informace, jak vnímat pojmy jako je konceptualismus, intuice, inspirace a adekvátnost formy, dále jak nahlížet na mezioborovou spolupráci a kritéria vedoucí ke kvalitnímu výsledku.

Podmínky sběru dat byly různé. Od setkávání se na pracovištích, v bytech, kavárnách, přes schůzku na cestě do Prahy v autobusu Student Agency, konzultace ve vlaku až po skypeové, e-mailové a telefonické rozhovory. Rozhodla jsem se tento aspekt zohlednit v grafické koncepci knihy. Celá publikace je prostoupena dialogy s časovými údaji mezi mnou a jednotlivými

respondenty, které jsou řazeny chronologicky od prvních oslovení po realizaci této práce. Odkrývají tak celý vývoj projektu. Dalším prvkem je uvádění v jakém formátu jsem data obdržela (pdf, docx, rtf...). Je tak zdůrazněn odlišný charakter rozhovorů. Grafičtí designéři byli navíc požádáni o zodpovězení otázek, na které reagovali obrazovými materiály ze svých archivů.

Paginace rozepsaná slovy odkazuje na jednu z metod Ondřeje Chrobáka, práci s doslovností. Čtenář má možnost orientovat se v knize podle osobností, na základě časové posloupnosti předaných dat nebo dle formy rozhovoru. Komplexní grafická úprava umožňuje především pohodlné čtení bez výrazných rušivých vizuálních prvků.

Specifický postup získávání podkladů mi umožnil setkat se s lidmi, jejichž tvorba mě inspiruje a zároveň fascinuje. Překvapivým momentem pro mě byla ochota a velkorysost všech zúčastněných a jejich otevřenost. Výpovědi se staly iniciací a motivací ve vývoji projektu, který byl téměř do poslední chvíle otevřen jakémukoliv směřování. Komunikační a produkční zkušenost považuji za nejsilnější prvek projektu.

Především se ztotožňuji s tvorbou a přístupy Radima Peška. Oceňuji jeho vnitřní propracované struktury a citlivé vizuální formy. Rozhovor s Radimem považuji za jeden z nejsilnějších, zrcadlí se v něm nadsázka, humor, tajemnost a rovněž diplomacie.

Yvona Ferencová mi byla velkou oporou především v první fázi vzniku publikace. Díky otevřené diskusi mě motivovala realizovat časově a produkčně náročný projekt. Bez vložení důvěry a aktivní účasti Yvony by nemohla vzniknout má teoretická diplomová práce, na kterou kniha *Je to potřeba* navazuje.

Výsledná publikace, jakožto vhodný studijní materiál, by mohla být přínosem především pro posluchače vysokých výtvarných škol, a to teoretickým i praktickým oborům. Odpovědi na mé otázky, stejné pro všechny respondenty, by měly předat zprávu o úloze grafického designéra zejména v galerijním prostředí. Kniha by také mohla být inspirací o možnostech mezioborové spolupráce s grafickými designéry.